

Việt Cộng nằm vùng thời nào cũng có

Trúc Giang - Minnesota

Võ Văn Kiệt làm việc chuẩn bị thành lập Báo Tuổi trẻ

1. Mở bài: Việt Cộng nằm vùng thời nào cũng có.

Trong cuộc chiến tranh bảo vệ tự do dân chủ của Việt Nam Cộng Hoà, cái nhức nhối nhất là chỗ nào cũng có bọn VC nằm vùng, chúng tràn lan trong các tổ chức chính quyền, các cơ quan truyền thông, văn nghệ, tôn giáo, sinh viên học sinh...

Trong các tổ chức chính quyền, từ Bộ Quốc Phòng, Bộ Tổng Tham Mưu, Phủ Đặc Ủy Trung Ương Tình Báo, Tổng Nha Cảnh Sát, Quốc Hội, và ngay cả trong Dinh Độc Lập cũng có VC nằm vùng. Bọn này ẩn nấp dưới hàng trăm hàng ngàn bộ mặt, muôn hình vạn trạng, đánh phá miền Nam, từ công khai hợp pháp, đến bí mật dưới muôn ngàn hình thức. Độc hại nhất là bọn ăn cơm quốc gia thờ ma Cộng Sản.

Ngày nay, trong cuộc đấu tranh cho một nước Việt Nam tự do, dân chủ của các cộng đồng tỵ nạn Cộng Sản hải ngoại, cũng không tránh khỏi bọn này. Ở thế kỷ 21, kỹ thuật đánh phá tinh vi hơn, nhất là lợi dụng các thứ tự do, công khai và hợp pháp để đánh phá.

Phạm vi hoạt động của Việt Cộng

Thời nào cũng vậy, bài bản của phạm vi hoạt động cũng giống nhau. Đó ví như một vòng tròn có ba phần:

Phần trung tâm, là do cán bộ đảng viên thực hiện.

Phần thứ hai của vòng tròn, nối tiếp bên ngoài trung tâm, là những tổ chức được thành lập, do liên minh, liên kết, trong đó cán bộ đảng viên nắm phần lãnh đạo, chỉ huy, và đa số các thành phần quần chúng tham gia là không Cộng Sản. Đó là những "Mặt Trận", như Mặt Trận Việt Minh, Mặt Trận Dân Tộc Giải Phóng Miền Nam, Mặt Trận Tổ Quốc...

Phần ngoài cùng của vòng tròn, là những tổ chức quần chúng không cộng sản, nhưng thân cộng, bị VC len lỏi bên trong, giật dây, tác động. Đó là những "Phong Trào", như:

Phong trào hoà bình (chống chiến tranh, phản chiến), Phong trào chống tham nhũng, Phong trào Nhân dân cứu đói, Phong trào bảo vệ phụ nữ, Phong trào bảo vệ văn hoá dân tộc, Phong trào đòi thi hành Hiệp định Paris, Lực lượng quốc gia tiến bộ, Thành phần thứ ba...

2. Những tên Việt Cộng nằm vùng

2.1. Nhà văn nhà báo Việt Cộng nằm vùng

Cuối năm 1957, dưới thời tỉnh trưởng Nguyễn Trân, một mẻ lưới của cảnh sát Định Tường tung ra, bắt giữ những ký giả đem về giam tại Mỹ Tho, gồm có những người nằm vùng trong những tờ báo như sau:

Triệu Công Minh (báo Tiếng Dội), Lương Ngọc (Trời Nam), Nam Thanh (Lẻ Sóng), Đồng Văn Nam, Phương Ngọc, Phan Ba (Buổi Sáng), Nguyễn Bảo Hoá (Ánh Sáng), vợ Nguyễn Bảo Hoá là dược sĩ Mã Thị Chu (Tiếng Chuông), LS Nguyễn Văn Diệp, đạo diễn Lê Dân, Mai Thế Đông (giám đốc cải lương).

Nguyễn Trân tổ chức tranh luận công khai tại rạp hát Viễn Trường, Mỹ Tho, nếu nhận CNCS là sai và ăn năn hối cải thì được thả ra. Sau khi được thả, toàn bộ đồng tuốt vô bụng, xem như Nguyễn Trân thả cọp về rừng.

2.2. Truy lùng Việt Cộng

Sau cuộc truy lùng trong các báo nêu trên, chính quyền bắt giam hàng loạt cán bộ nằm vùng cấp thành ủy, như GS Nguyễn Văn Chì, Lê Văn Chí, Trần Văn Hanh, Nguyễn Trường Cửu, Cổ Tấn Lương, Bùi Đức Thịnh, bà Bình Minh, đa số là giáo sư tư thực.

2.3. Việt Cộng nằm vùng, nhà văn Vũ Hạnh

Vũ Hạnh tên thật là Nguyễn Đức Dũng sinh năm 1926 tại Quảng Nam. Cán bộ văn hoá khu ủy Sài Gòn-Gia Định, hoạt động công khai đơn tuyến ở nội thành Sài Gòn. Trước 1975, Vũ Hạnh bị bắt 5 lần, nhưng lần nào cũng có người bảo lãnh cho ra. Người bảo lãnh Vũ Hạnh sau cùng, là LM Thanh Lăng, Chủ tịch Hội Văn Bút. Sau ngày 30-4-1975, Vũ Hạnh giữ chức Chủ tịch Hội Nhà Văn TP/SG. Vũ Hạnh mang súng kè kè bên hông, thì bị thi sĩ Hoàng Anh Tuấn, nửa đùa nửa thật bảo: "Anh em văn nghệ sĩ chỉ quen cầm bút chớ có biết chơi súng đâu".

Nhà văn Vũ Hạnh tại hội trường A trường Đại học An Giang đêm 17/03/2006.

Nhưng mấy tháng sau, ông lắc đầu nói nhỏ “Totalement décu” (hoàn toàn bị lừa). Với chức vụ Chủ tịch Hội Nhà Văn, chẳng có quyền hành và quyền lợi gì, coi bộ đời sống thời bao cấp gặp nhiều khó khăn. Ít lâu sau, nghe nói có một nhà giàu cộng tác để Vũ Hạnh mở ra một gánh hát cải lương, nhưng sau đó dẹp tiệm. Vũ Hạnh lại tìm người có vốn mở xưởng làm xà bông, nhưng cũng không khá vì thiếu nguyên liệu.

Ít lâu sau nữa, một trong những người bạn cho biết, Vũ Hạnh đang tìm đường dây cho con vượt biên, nhưng bạn bè chẳng ai dám giúp đỡ vì sợ cái

bản chất phản bội của tên nằm vùng.

2.4. Những tờ báo của Việt Cộng và có Việt Cộng nằm vùng

2.4.1. Tờ Tin Văn

Báo nhà nước đưa tin như sau:

“Đầu năm 1966, đảng ủy giao cho cán bộ Vũ Hạnh đang hoạt động trong “vùng bị tạm chiếm”, ngay trang dưới chiêu bài “bảo vệ văn hoá”, xin phép cho ra tờ Tin Văn, chủ trương chống văn hoá đồi trụy, chống văn hoá ngoại lai đầu độc thanh niên.

Tờ báo được các cán bộ ta chỉ đạo, đứng đầu là đồng chí Trần Bạch Đằng, Ủy viên thường trực Thành Ủy SG-GĐ, lãnh đạo tuyên huấn, mặt trận, trí vận, Hoa vận, và thanh niên (bao gồm sinh viên và học sinh). Chủ nhiệm tờ Tin Văn là Nguyễn Mạnh Lương. Một số nhà văn cộng tác như Lữ Phương, Hồng Cúc, Nguyễn Hữu Ba, Vũ Hạnh. Toà soạn đặt trong một ngôi chùa”.

Sau 1975, Vũ Hạnh viết như sau: *“Tuần báo Tin Văn, với những bài phê bình vạch mặt những tên xung kích chống cách mạng, qua các tác phẩm đồi trụy, phản động, đã tạo ra một phong trào quần chúng sôi nổi. Ngay quyền hoang mang nên tìm cách phản kích. Chúng trắng trợn cho tên Chu Tử, tay sai của Sở Công An và Phủ Đặc Ủy TW Tỉnh Báo ngay, bắt đầu một chiến dịch đã kích tôi, tố cáo tôi là “VC nằm vùng”, và liên tiếp trong nhiều số báo như vậy, y đã “vu khống tôi” cốt làm cho những người tham gia phong trào sợ hãi. Lúc đó, đảng ủy văn hoá và thường vụ khu ủy, đồng viên, chăm sóc và giúp đỡ tôi về vật chất lẫn tinh thần, thông qua vợ tôi. Mở đường dây liên lạc mới, tôi trực tiếp nhận sự chỉ đạo của đảng.”* (Trích từ Vũ Hạnh: Trui rèn trong lửa đỏ, trang 179).

Tên VC lấu cá này là “VC chính cống”, thật sự nằm vùng, mà nhảy lên như đĩa phải vôi, khi bị Chu Tử vạch mặt là “VC nằm vùng”, rồi lại nói là “bị vu khống”. Bọn nằm vùng luôn luôn có phản ứng như thế!

2.4.2. Hai tờ báo có Việt Cộng nằm vùng

1. Tờ Đại Dân Tộc

Chủ nhiệm: Võ Long Triều

Tổng thư ký: Hồ Ngọc Nhuận

VC nằm vùng là: Hồ Ngọc Nhuận và Huỳnh Bá Thành (họa sĩ Ớt)

2. Tờ Điện Tín

Chủ bút Hồ Ngọc Nhuận

Chủ nhiệm: cựu đại tá, cựu nghị sĩ Hồng Sơn Đông

Chủ bút: Hồ Ngọc Nhuận

2 VC nằm vùng là: Hồ Ngọc Nhuận và Huỳnh Bá Thành (họa sĩ Ớt)

2.4.3. Nói về tờ Tin Sáng

Báo Tin Sáng có 3 thời kỳ:

1. Tin Sáng cũ trước năm 1973

2. Tin Sáng lậu từ 1973 đến 1975

3. Tin Sáng bộ mới từ ngày 10-8-1975 đến 1-7-1981

Tin Sáng cũ trước 1973. Toà soạn ở số 124 đường Lê Lai, Q.1. do nhóm dân biểu đối lập, thân cộng và VC nằm vùng, như: Ngô Công Đức, Hồ Ngọc Nhuận, Lý Chánh Trung, Dương Văn Ba, có cán bộ VC nằm vùng nhưng giữ chức vụ khiêm tốn.

Trên tờ báo có 50 bài viết của LM Nguyễn Ngọc Lan, chửi Mỹ, chửi VNCH và chống chiến tranh. Tin Sáng là nơi kích động các cuộc biểu tình của nhóm SV/VC nằm vùng Huỳnh Tấn Mẫm. Tòa soạn bị đốt và có truyền đơn “Đồng bào quyết đập chết những tên VC nằm vùng Ngô Công Đức và Hồ Ngọc Nhuận. Quần chúng rất phẫn nộ trước hành động đâm sau lưng chiến của dân biểu tay sai VC Ngô Công Đức và Hồ Ngọc Nhuận”.

Tin Sáng sau 1975.

Trần Văn Giàu nhận xét: “Các anh làm báo CS hơn CS”. Alain Ruscio ghi lại trong cuốn Vivre au Vietnam như sau: “Không ai nói ngọt hơn Lý Chánh Trung được. Mặc dù trong thâm tâm họ biết là họ đang nói dối, đang đóng kịch. Nhưng điều quan trọng là lời nói đã phát ra thì không thu lại được”. Đó là những tiếng chửi rất nặng nề của trí thức đối với trí thức. Không biết bọn nằm vùng này có hiểu và cảm thấy nhục nhã hay không? Ngô Công Đức cũng đã sáng mắt ra, trước khi chết cũng để lại chúc thư bọc bạch phân trần đôi điều, nhưng quá muộn. Nói chung, những tên VC nằm vùng đã mở mắt ra, và té ngựa hết, nhưng đã muộn cho một cuộc đời.

Tại sao Tin Sáng sống được 5 năm dưới chế độ Cộng Sản?

Thứ nhất, báo Tin Sáng nịnh bợ VC hơn báo VC.

Thứ hai, Võ Văn Kiệt nhận thấy người dân miền Nam còn căm thù VC. Từ đổi tiền, đuổi đi kinh tế mới, cải tạo thương nghiệp, xếp hàng mua gạo, ăn độn, chồng, con, cha mẹ của đa số bị tù cải tạo. Người dân chưa thấy cái “ưu việt” của XHCN như tuyên truyền. Trong khi đó, báo Sài Gòn GP thì còn non trẻ, chờ cho đến khi thành lập tờ Thanh Niên, nói theo giọng điệu o bế người dân, trình diễn màn lừa bịp, là “nói thẳng, nói thật”..., vì thế Võ Văn Kiệt chưa khai tử báo Tin Sáng, để cho sống 5 năm trong tình trạng trái ngược, là mỗi khi số lượng phát hành gia tăng lên cao, thì ban biên tập lại hội họp chờ ngày giờ kết liễu cuộc đời nịnh bợ.

2.5. Trí thức thân cộng và bọn “ăn cơm quốc gia thờ ma Cộng Sản”

Ở miền Trung thì nổi bật những tên Hoàng Phủ Ngọc Tường, Hoàng Phủ Ngọc Phan, Nguyễn Đắc Xuân, Ngô Kha, **Trần Quang Vong**, Trần Hữu Lực, Trần Duy Phiên, Lê Văn Ngăn, Trần Vàng Sao, Võ Quế...

Hoàng Phủ Ngọc Tường phải sống những ngày khổ nhục, oán hận, khi thấy người đồng chí trẻ của y là Bửu Chỉ đang ngủ với vợ của y là nữ đồng chí, nhà thơ Lâm Thị Mỹ Dạ.

Ở miền Nam, thì có Tôn Nữ Thị Ninh, LS Trần Ngọc Liễng, GS Lý Chánh Trung, LS Ngô Bá Thành. Những LM Chân Tín, Nguyễn Ngọc Lan, Phan Khắc Từ, các thượng tọa Thích Trí Quang, Nhất Hạnh.

2.6. Thành phần thứ ba và Mặt Trận Nhân Dân Cứu Đói

“Theo chỉ đạo của ta, một lực lượng chính trị mới ra đời, đó là “Thành phần thứ ba” gồm trí thức, nhân sĩ, binh sĩ, dân biểu, báo chí, tu sĩ, công thương gia, cựu tướng lãnh, có khuynh hướng chống Thiệu, đòi hoà bình, nổi bật nhất là các nhân vật như LS Trần Ngọc Liễng, Ngô Bá Thành, KS Dương Văn Đại, DB Hồ Ngọc Nhuận, Lý Quý Chung, Kiều Mộng Thu, Nguyễn Văn Hàm, Lý Chánh Trung, LM Phan Khắc Từ, Thích Pháp Lan, ni sư Huỳnh Liên và nhà báo Nam Đình”. Tướng Dương Văn Minh đại diện cho thành phần này ra đảm nhiệm chức Tổng thống.

Ni sư Huỳnh Liên, tịnh xá Ngọc Phương biểu tình chống chính quyền Sài Gòn năm 1973

Mặt Trận Nhân Dân Cứu Đói

Ra đời tháng 9 năm 1974 do Đại đức Thích Hiển Pháp làm Chủ tịch. Dân biểu Nguyễn Văn Hàm làm Tổng Thư ký. Các nghệ sĩ Kim Cương, Thanh Nga tích cực tham dự. Ni sư Huỳnh Liên, LM. Phan Khắc Từ, các DB Kiều Mộng Thu, Hồ Ngọc Nhuận, GS Lý Chánh Trung, LS Ngô Bá Thành...

“Ta đưa một số cán bộ đứng tên vào mặt trận: Ngọc Trảng, Ba Thép, Xuân Thượng, với khẩu hiệu “Lá lành đùm lá rách” ẩn chứa nội dung tố cáo chế độ. Hình thức biểu tình rất sáng tạo, biểu tình có ca hát “Dậy mà đi”. Biểu tình “xa luân chiến”, không lớn mà liên miên từ ngày này qua đêm khác, đêm này qua đêm nọ như bánh xe quay, làm cho cảnh sát ngủ mất ăn mất ngủ”. Phong trào thì công khai, nhưng ra báo thì bí mật. Công khai thì có Kiều Mộng Thu trong báo Đại Dân Tộc, ở tờ Điện tín thì có Lý Chánh Trung. Về phía bí mật, Cứu Đói in 10,000 bản phổ biến trong quần chúng.

Mặt Trận Nhân Dân Cứu Đói lập khối Dân Tộc Xã Hội ở Hạ Viện để đấu tranh nghị trường.

Tổ chức “báo nói”, “văn nghệ chạy”, “biểu tình ngồi”, “phát chầu”.

Ni sư Huỳnh Liên sinh tại Mỹ Tho năm 1923, mất ngày 16-4-1987, tên thật là Nguyễn Thị Trừ, ni sư trường Tịnh xá Ngọc Phương. Đại biểu QH Khoá VI. Phó Chủ tịch UB/MTTQ Sài Gòn, Ủy viên TW MTTQ/VN. Bọn cứu đói cứng họng, cảm thấy ô nhục khi nhân dân kêu đói, khi đồng bào ăn bo bo, ăn độn mà chúng lặn mất, im thin thít của thái độ hèn nhát, lưu manh.

3* Dân biểu Việt Cộng nằm vùng và dân biểu thân cộng

Trên tờ Tuổi Trẻ trong nước, bài viết đề ngày 31-7-2012 với tựa đề “Dân tin người thật tâm, thật tài”, nói đến 2 dân biểu VNCH là những “chứng nhân lịch sử” của 37 năm về trước. Đó là dân biểu Nguyễn Văn Hàm từng giữ cương vị Phó Chủ tịch Ủy Ban Quân Quản Sài Gòn, sau ngày 30-4-1975, và dân biểu Đinh Văn Đệ, từng làm Chánh Văn Phòng Tổng Tham Mưu Trưởng QLVNCH.

DB Nguyễn Văn Hàm

3.1. Dân biểu Nguyễn Văn Hàm

Nguyễn Văn Hàm khoe thành tích như sau: “Ở Sài Gòn có những cuộc biểu tình mà tôi và những người khác đã tổ chức rất công phu như “phong trào cứu đói”, “ký giả đi ăn mày”. Cũng có những cuộc biểu tình tự phát, không cần ai tổ chức cả. Quần chúng qui tụ quanh chúng tôi, gọi là “lực lượng thứ ba”.

“Quê ở Mộ Đức, Quảng Ngãi, Nguyễn Văn Hàm làm thơ, viết báo, giảng dạy triết học, văn chương. Tham gia Quốc Hội Hạ Viện khoá 2 (1971), là một dân biểu đối lập, thủ lĩnh phong trào quần chúng Phật giáo”. Sau 1975, đương sự làm Phó Chủ tịch Hội Đồng Nhân Dân, bên cạnh Ủy Ban Nhân Dân. Hội đồng chả có quyền hạn gì cả, rồi hấn bị đá ra. Vợ và con vượt biên qua Úc. Có đứa con gái đang sống ở Minnesota, nhưng không nhìn cha.

3.2. Dân biểu Đinh Văn Đệ

Sau năm 1975, nhiều người “bức xúc” khi thấy cựu dân biểu Đinh Văn Đệ ra vào làm việc trong Ủy Ban Nhân Dân Thành phố Sài Gòn. Võ văn Kiệt cho biết : Hấn là người Cộng Sản mà không có đảng” (Il est Communist sans party)

Đinh Văn Đệ

3.2.1. Đinh Văn Đệ là lính VNCVH

Tờ báo viết: “Ông Đinh Văn Đệ bị động viên đi lính rồi trở thành trung tá Chánh văn phòng Tổng Tham Mưu Trưởng QLVNCH (1954-1961). Làm Tỉnh trưởng Tuyên Đức kiêm Thị trưởng Đà Lạt (1963). Tỉnh trưởng Bình Thuận (1964-1967).

Năm 1967, ra ứng cử dân biểu Quốc hội. Giữ chức Chủ tịch Ủy Ban Quốc Phòng Hạ Viện. Tổng thống Thiệu cử ông làm “trưởng phái đoàn” sang Mỹ xin viện trợ khẩn cấp. Kết quả chuyến đi, ông Đệ được Mặt Trận Giải Phóng Dân Tộc Miền Nam tặng thưởng

Huân Chương Chiến Công hạng nhất.”

Đinh Văn Đệ phát biểu: “Tôi được giáo dục từ nhỏ, mang sẵn trong lòng tình yêu nước thực sự, yêu con người thực sự, không phân biệt tôn giáo, không phân biệt chính thể. Bị động viên, tôi đành phải đi lính, và luôn luôn giữ cái tâm lành, trung thực, ngay thẳng. Bao nhiêu năm đeo lon, đeo súng, tôi không một lần sát sanh. Bây giờ xuất gia, theo đạo Cao Đài”.

Đinh Văn Đệ sinh năm 1924, mồ côi cha lúc 15 tuổi. Nhà nghèo, học hết Trung học đệ nhất cấp rồi ra đi dạy học, theo đạo Cao Đài.

3.2.2. Người có công xây dựng gián điệp U 4

Năm 1969, danh sách điệp viên của tình báo chiến lược VC có thêm một tên mới, Đinh Văn Đệ, bí số U 4. Người có công đầu, móc nối, tác động, xây dựng U 4, là Đinh Văn Út, chú của Đinh Văn Đệ. Út có bí danh là Chín Mẫn, sinh năm 1919 tại Châu Đốc. Chín Mẫn thuộc phòng tình báo T4 của Thành Ủy Sài Gòn Gia Định, thuộc Trung Ương Cục miền Nam, còn gọi là Cục R, B2 và “Ông Cự”. T4 do Mười Hương phụ trách.

Năm 1969, Đinh Văn Đệ cung cấp tài liệu kinh tế hậu chiến của VNCH, chính Đệ lấy xe riêng đưa người và tài liệu đến nơi an toàn. Cũng năm này, Đệ thoả thuận và tiếp nhận toàn bộ qui ước liên lạc, mực mật, giấy viết mực mật, thuốc hiện mực mật, vật nguy trang, mặt khẩu giao liên... nói chung, Đinh Văn Đệ, Chủ tịch Ủy Ban Quốc Phòng Hạ Viện Quốc Hội VNCH, đã chính thức trở thành một gián điệp của Việt Cộng, mang bí số U 4 trực thuộc phòng Tình báo mật danh J.22 của Cục R (còn gọi là B2). Em của Đinh Văn Đệ là Đinh Văn Huệ, trước làm chính trị viên tiểu đoàn giao thông vũ trang thuộc J. 22

Đình Văn Đệ kể những chiến công như sau.

1). Kế hoạch oanh kích Lộc Ninh

“Sau khi ta (VC) giải phóng Phước Long ngày 6-1-1975, đồng chí Phạm Hùng muốn biết địch (VNCH) có ý định tái chiếm Phước Long hay không? Tôi được giao phó nhiệm vụ trả lời câu hỏi này.

Trước hết, tôi điện qua Phủ Thủ Tướng, mời Tổng trưởng Quốc Phòng ra điều trần trước Hạ Viện, tại sao thất thủ Phước Long? Trách nhiệm của ai?

Tại buổi điều trần, Tổng trưởng QP đổ mồ hôi hột, bối rối vì bị chất vấn sôi nổi, tới tấp. Tôi bình vục và đề nghị, mỗi lần điều trần như thế này vất vả lắm, vậy Bộ QP cấp cho tôi cái giấy được tự do ra vào các nơi liên hệ, để hỏi trực tiếp các cấp chỉ huy phần hành. Thế rồi, với tờ giấy trong tay, tôi đến Phòng Hành Quân, thì gặp ngay người quen biết cũ, là một chuẩn tướng, ông ta nói: “Đại ca đừng lo. Ai lại đại gì kéo quân đi lấy lại nơi mà mình phòng thủ đã bị thất bại. Tôi sẽ trả thù bằng cách dội bom cho nát Lộc Ninh”. Tôi báo cáo tin đó. Vài hôm sau, địch (VNCH) đã ném bom Lộc Ninh, nhưng quân ta tránh được thiệt hại.

2). Trung Ương Cục ở đâu?

Trung Ương Cục Miền Nam (TWCMN) hay Cục R, B2, “Ông Cự”, là cơ quan đại diện cho Ban Chấp Hành Trung Ương Đảng, để chỉ đạo chiến trường miền Nam. Ban An ninh TWCMN do thiếu tướng Cao Đăng Chiếm phụ trách từ năm 74 đến 75.

Ban An Ninh T4 thuộc về Thành Ủy Sài Gòn Gia Định do Mười Hương phụ trách.

TWCMN hỏi tôi là địch (VNCH) có biết Cục R ở đâu không?

Tôi gọi điện qua Bộ QP/VNCH xin 3 chiếc trục thăng, cho tôi là Chủ tịch Ủy Ban QP/HV, cho Trung tướng Tôn Thất Đính, nghị sĩ, Chủ tịch UB/QP Thượng Viện và cho Trung tướng Trần Văn Đôn, Phó Thủ tướng, mỗi

người một chiếc trục thăng, thành lập một phái đoàn đi ủy lạo binh sĩ đang cố thủ tại Pleiku, Đà Nẵng và Bến Cát (SĐ 5 đóng ở Bình Dương). Đi đến đâu tôi cũng hỏi các cấp chỉ huy “Địch nó biết rõ vị trí của ta, vậy ta có biết Cục R ở đâu không? Tôi đúc kết các câu trả lời và báo cáo về Cục R.

Đình Văn Đệ qua cái nhìn họa sĩ Ớt vào thời điểm trước năm 1975

3). Xin viện trợ để cất viện trợ

“Tôi tham gia phái đoàn sang Mỹ để xin viện trợ khẩn cấp, vì Thiệu ngoan cố, cố chống giữ. Phái đoàn chia nhau đi “vận động hành lang” với các cơ quan và chính khách Mỹ.

Trước khi đi, tôi suy nghĩ, làm thế nào để vận động xin viện trợ mà kết quả là bị cất viện trợ. Khi sang Mỹ, mỗi dân biểu, nghị sĩ đều có nhân viên của toà đại sứ đi kèm, nếu sơ hở là bị lộ ngay.

Với cái chiêu “nói vậy mà không phải vậy”, làm cho các đại biểu trong đoàn thấy tôi là người tận tâm, tha thiết nhất trong việc xin viện trợ để cứu chế độ Sài Gòn.

Với mục đích làm cho Mỹ nản chí và bỏ cuộc, tôi đưa ra hình ảnh của người lính VNCH không còn muốn chiến đấu, đã bỏ chạy bằng cách núp càng trục thăng, trốn ra khỏi chiến trường, thì người Mỹ hiểu ngay là họ phải làm gì.

Khi tiếp phái đoàn, Tổng thống G. Ford cho biết: “Thôi các bạn cứ yên tâm ra về, tôi sẽ cử một viên tướng qua thị sát tình hình rồi sẽ có quyết định sau”. Nghe vậy, tôi hiểu là Mỹ đã bỏ cuộc”.

Theo chỉ thị của trên, Đình Văn Đệ đã đưa một gián điệp mang bí danh “Số 6” vừa tốt nghiệp cao học nước ngoài vào làm việc trong Ủy Ban QP của Hạ Viện QH/VNCH.

Năm 1972, tình báo Hà Nội đã nhận đầy đủ chi tiết về hệ thống tổ chức, về quân số ở các quân khu, về ngân khoản QP/VNCH, thậm chí còn nhận những khoản viện trợ không công khai cho VNCH, ẩn dưới chương trình PL (Program Law), thương mại hoá, tức không viện trợ bằng tiền, mà bằng hàng hoá, để VNCH bán lấy tiền dùng cho quân sự.

Sau khi 2 giao liên Ngô Viết Triều và Nguyễn Thị Thành bị bắt, cuối năm 1971, Đình Văn Đệ được chuyển sang hoạt động đơn tuyến, nhận lệnh trực tiếp của Cục R thông qua một nữ tình báo giao liên.

Đình Văn Đệ

Đình Văn Đệ hiện sống ở Sài Gòn vẫn khỏe mạnh và nổi tiếng là một Thiên Vương Tinh đức cao trọng vọng của đạo Cao Đài.

Có một điều Đình Văn Đệ đầu đầu lòi đuôi là “tôi luôn luôn có cái tâm lành, trung thực và ngay thẳng”. Một tên gián điệp phản quốc, sống dối trá, hành động phản bội mà còn cái gì gọi là tâm lành, trung thực, ngay thẳng cho được?

4. Sinh viên nằm vùng

4.1. Danh sách 16 sinh viên bị chính quyền VNCH bắt giữ

Huỳnh Tấn Mẫm, Dương Văn Đầy, Lê Thành Yển, Phùng Hữu Trân, Trần Khiêm, Đỗ Hữu Ứng, Lê Anh, Võ Ba, Đỗ Hữu Bút, Hồ Nghĩa, Cao Thị Quế Hương, Trương Hồng Liên, Trương Thị Kim Liên, Võ Thị Tố Nga.

4.2. Danh sách sinh viên thoát ly ra căn cứ Bắc Lộ 7, Campuchia

Phan Công Trình, Nguyễn Đình Mai, Tôn Thất Lập, Trần Long Ân, Nguyễn Văn Sanh, Lê Thành Yển, Trương Quốc Khánh, Huỳnh Ngọc Hải, Huỳnh Quang Thư, Dương Văn Đầy, Trần Ngọc Hào, Hai Nam, Năm Sao, Trần Thị Ngọc Dung, Hà Văn Hùng, Trương Quốc Khoách.

4.3. Sinh viên Việt Cộng nằm vùng Huỳnh Tấn Mẫm

4.3.1. Huỳnh Tấn Mẫm

Huỳnh Tấn Mẫm tên thật là Trần Văn Thật, sinh năm 1943 tại Sài Gòn. Trước 1975 là một đảng viên cộng sản nằm vùng, hoạt động công khai ở Sài Gòn. Sau 1975, học tiếp y khoa, ra bác sĩ. Sang học Liên Xô về Triết học Mác Lênin.

Trở về VN được cử làm Tổng Biên Tập báo Thanh Niên. Là thành viên của Mặt Trận Tổ Quốc và hội viên Hội Liên Hiệp Thanh Niên.

Với những chức vụ như thế, Huỳnh Tấn Mẫm (HTM) trở thành một cán bộ thuộc hàng cao cấp, có tiếng tăm của Sài Gòn.

Huỳnh Tấn Mẫm

4.3.2. Huỳnh Tấn Mẫm mờ mắt nhưng quá trễ

Con đường hoạn lộ của HTM bị nhiều trắc trở, vì thực tế sau 1975 cho thấy, cái quan điểm tự do dân chủ kiểu “tư sản” của miền Nam không còn được áp dụng trong chế độ chuyên chế XHCN. Ngoài HTM ra, các sinh viên VC khác cũng đều vỡ mộng, cho nên đã thể hiện những hành động bị cho là “chệch hướng”, không được lòng đảng vì khác đường lối, nên bị hạ tầng công tác, loại trừ.

Đã vậy, vợ của cán bộ cao cấp lại làm chủ hội và giật hội. Vợ ra toà lãnh án đã đành, Huỳnh Tấn Mẫm còn bị kêu ra toà làm chứng chống lại vợ, nên mất uy tín.

Thế là một cuộc đảo chánh trong nội bộ, đã khai trừ HTM ra khỏi tờ báo Thanh Niên năm 1990. Được chuyển về Hội Hồng Thập Tự, làm bác sĩ phụ trách phòng mạch miễn phí, thế là hết cơ hội chấm dứt, thu hoạch như các đồng chí khác trên đường hữu sản hoá cán bộ trong thời đổi mới, mở cửa.

Mở phòng mạch ngoài giờ, chuyên chăm sóc da mặt, nặn mụn cho phụ nữ, nhưng chẳng có ai chiếu cố tới, vì bác sĩ cách mạng, có một thời không được bệnh nhân tin tưởng bằng “bác sĩ ngụy”. Riêng cá nhân HTM, trước kia chỉ lo biểu tình, đấu tranh, chạy trốn và ở tù, thì còn ngày giờ đâu mà học với hành. Hơn nữa, đảng cần “hồng” hơn “chuyên”, chỉ cần có quan điểm lập trường 101% cộng sản là một bác sĩ tốt rồi. Phòng mạch ế. Bị gán là bác sĩ chính trị, mà thứ chính trị của CNCS đã bị ném vào sọt rác từ lâu rồi. Người ta nhận xét: “bác sĩ nửa vôi, chính trị nửa vôi, cuộc đời cũng nửa vôi, gia đình tan nát, sự nghiệp tiêu tan. Hình ảnh “anh hùng” vang bóng một thời, làm rung chuyển chế độ miền Nam đã chấm dứt trong cay đắng, chán chường, tiêu cực, mệt mỏi”.

Kể ra ông trời cũng có con mắt.

5. Thành Đoàn Cộng Sản Sài Gòn Gia Định lộng hành

Thành Đoàn là tên gọi tắt của Đoàn Thanh Niên Cộng Sản Hồ Chí Minh đang hoạt động trong nội thành Sài Gòn.

5.1. Thành Đoàn Cộng Sản giết sinh viên Lê Khắc Sinh Nhật

Ngày 28-6-1971, Biệt Động Thành bắn chết sinh viên Lê Khắc Sinh Nhật ngay tại hành lang trường Luật Sài Gòn.

Ban ám sát Thành Đoàn cử 2 tên tới Đại Học Luật Khoa, số 4 đường Duy Tân, nhận là người nhà muốn gặp Lê Khắc Sinh Nhật có việc cần. Lúc đó, sắp tới mùa thi cuối năm, Nhật đang hướng dẫn sinh viên năm thứ nhất về cách thức thi cử tại một giảng đường. Nhật vừa ra tới hành lang, thì một tên móc súng bắn liền 3 phát vào ngực. Hấn phóng lên một chiếc Honda nổ máy chờ sẵn. Hấn ném lại một quả lựu đạn nhưng may mắn, lựu đạn không nổ. Cảnh sát gác bên ngoài bắn 3 phát chỉ thiên. Nhạc sĩ Vũ Thành An sáng tác một bài hát tưởng niệm Lê Khắc Sinh Nhật.

Lý do giết SV Lê Khắc Sinh Nhật

Thành Đoàn CS giết SV Lê Khắc Sinh Nhật (LKSN) vì 2 lý do:

Một là răn đe các sinh viên thuần túy, có tinh thần quốc gia

Hai là để trả mối hận bị đánh bại trong 2 cuộc bầu cử, mà Liên danh của LKSN đã thắng Liên danh SV Việt Cộng Trịnh Đình Ban, trong cuộc bầu cử Ban Đại Diện SV trường Luật niên khoá 1970-1971. Và đã thắng Liên danh SV/VC trong tay Thành Đoàn trong cuộc bầu cử Ban Đại Diện Tổng Hội Sinh Viên Sài Gòn, tại Trung Tâm Quốc Gia Nông Nghiệp (Nông Lâm Súc) ngày 20-6-1971. Trong cuộc bầu cử này, khi thấy kết quả nghiêng về phía Liên danh LKSN do SV Lý Bửu Lâm đứng đầu, thì bọn SV/VC giữ ngay bản chất côn đồ, nhảy lên bực “đá thùng phiếu để hủy bỏ kết quả bầu cử” và ấu dả, hỗn chiến xảy ra” (Trích trong “Trui rền trong lửa đỏ” trang 21 của thiếu tướng Trần Bạch Đằng)

Bị thất bại trong cuộc bầu cử, Thành Đoàn CS cay cú, đưa ra 2 quyết định:

Một là, sát hại SV Lê Khắc Sinh Nhật

Hai là, chỉ thị cho SV Huỳnh Tấn Mẫm, tập hợp một số SV tại Tổng Vụ Thanh Niên Phật Tử, số 294 Công Lý, vào ngày 28-7-1971 để bầu ra một tổ chức ma, chưa bao giờ có, đó là “Tổng Hội Sinh Viên VN” do Huỳnh Tấn Mẫm làm Chủ tịch. Tổ chức này không đại diện cho ai cả, ngoài đám SV/VC và một số ít bị lừa.

Quyết định hạ sát SV Lê Khắc Sinh Nhật là một hành động tội ác của Thành Đoàn CS/SG.

5.2. Thành đoàn CS/SG giết GS Nguyễn Văn Bông

Ngày 10-11-1971, SV/VC Vũ Quang Hùng (bí danh Ba Diệp, năm thứ 3 Khoa học) và tên Lê Văn Châu, dùng chất nổ ám sát chết GS Nguyễn Văn Bông, Viện trưởng Quốc Gia Hành Chánh, tại ngã tư Cao Thắng - Phan Thanh Giản. Hai tên Hùng và Châu thuộc Trinh sát võ trang bí số S1, hoạt động nội thành SG-GĐ, thuộc Ban An ninh T4 của Thành Ủy SG-GĐ (trong mật khu). Cả hai bị bắt, đày đi Côn Đảo.

Sau ngày 30-4-1975, Vũ Quang Hùng viết : “Tôi ám sát người sắp làm thủ tướng” và rất hãnh diện về thành tích đó. Tên Hùng giải thích lý do giết GS Nguyễn Văn Bông như sau: “Tin tình báo cho biết, GS Nguyễn Văn Bông sẽ làm thủ tướng vì chính quyền ngụy muốn chuyển từ quân sự sang dân sự. GS Bông là một trí thức rất có uy tín mà lên làm Thủ tướng, thì cách mạng sẽ khó khăn hơn. Để giữ bí mật, tôi đặt tên mục tiêu phải giết với bí số G.33”.

Đến tháng 4 năm 2000, trong lễ kỷ niệm 25 năm ngày “chiến thắng 30 tháng 4”, nhà báo chuyên về tình báo Nam Thi của báo Thanh Niên, cũng kể lại “thành tích” này, trong đó có sự trợ giúp đắc lực của SV kiến trúc Nguyễn Hữu Thái, người đã theo tướng Dương Văn Minh đến đài phát thanh để tuyên bố đầu hàng trong ngày 30-4-1975. Chính SV Nguyễn Hữu Thái làm “xương ngôn viên bắt đất d”, đã giới thiệu tướng DVM đọc tuyên bố. Sau đó, Nguyễn Hữu Thái xuất cảnh sang Canada theo diện đoàn tụ gia đình.

Phu nhân của GS Bông có lẽ đã biết tên tông phạm này.

Trong phỏng vấn của đài RFA, ký giả Mạc Lâm ghi lại như sau: “Đã hơn 40 năm, những nạn nhân như bà Lê Thị Thu Vân, tức bà Jackie Bông, phu nhân của cố giáo sư lừng danh Nguyễn Văn Bông, bị tên SV Vũ Quang Hùng ám sát, tuy không bao giờ quên nỗi bi đát, nỗi đau thương, nỗi đau đớn cuộc đời bà và các con nhỏ dại của bà năm xưa. Nhưng bà đã lấy tâm Phật mà “cầu nguyện cho ông ấy (tức tên Vũ Quang Hùng, kẻ đã giết chồng bà) và mong nhà cầm quyền Hà Nội “mở mắt ra”, “mở tấm lòng ra”. (RFA ngày 5-5-2011)

Ngoài việc ám sát GS Nguyễn Văn Bông, Thành Đoàn còn ném lựu đạn M-26 vào xe của BS Lê Minh Trí, Tổng trưởng GD&TN ngày 6-1-1969.

Hai tháng sau, đến lượt BS Trần Anh, Tân Viện Trưởng Viện Đại Học Sài Gòn, bị bắn chết trước cổng trường Chu Văn An, bên cạnh Đại học xá Minh Mạng, ngang nhà thờ Ngã Sáu, Chợ Lớn. BS Trần Anh đang đi bộ từ Bộ Y Tế trên đường về nhà ở bên cạnh Đại học xá Minh Mạng.

6* Phan Nhật Nam tố cáo Việt Cộng năm Vũng

6.1. Thiếu tá “VC Killer” Thái Quang Chức

Trong bài viết tựa đề “Những tên Việt Cộng nằm vùng”, một thiếu tá Hải quân có danh hiệu là “VC Killer” mang tên Thái Quang Chức, em của tướng Thái Quang Hoàng. Năm 1957, thanh niên Thái Quang Chức lội qua sông Bến Hải vượt tuyến vào Nam. Tốt nghiệp trường Bộ Binh Thủ Đức, về làm việc tại Bộ Tư Lệnh Hải Quân Vùng 4, Sông Ngòi, Mỹ Tho. Năm 1970, mang lon thiếu tá, nổi tiếng là “VC Killer”, vì sau cuộc hành quân, xác VC được kéo chạy trên sông để biểu dương ý chí chống Cộng.

Trong những ngày sau cùng của tháng 4 năm 1975, tướng Thái Quang Hoàng cho người em xuống Mỹ Tho gọi Chức về để cùng gia đình di tản, đương sự quyết định ở lại để góp phần xây dựng quê hương. Trình diện học tập cải tạo, Chức được đưa đến trại Hoàng Liên Sơn. Hai năm sau, năm 1977, một người mặc thường phục đến bộ chỉ huy đoàn 776, đưa thiếu tá “VC Killer” ra khỏi trại, về làm nhiệm vụ mới.

6.2. Trung úy Trần Trung Phương, tiểu đoàn 3 Nhảy dù, VC nằm vùng

Do được giới thiệu, tác giả đến một đường dây chạy giầy xuất cảnh. Đến một cơ sở không có bảng hiệu, nhân viên thường phục tiếp đón với thái độ “chúng tôi đã biết rõ tất cả”, “chào anh Nam, anh có mạnh không?”. Anh ta nói: “Tôi biết anh nhiều lắm”, rồi mở tủ hồ sơ lấy ra cho coi Chứng Chỉ Nhảy Dù do Trung Tâm Huấn Luyện Sư Đoàn Dù cấp, có ký tên đóng dấu của trung tá Trần Văn Vinh.

Anh ta tự giới thiệu: “Trung úy Trần Trung Phương, gốc Đại Đội 33, tiểu đoàn 3 Dù, đơn vị cuối cùng là “Biệt Đội Quân Báo Điện Tử Sư đoàn. Là nhân viên Đặc vụ Sở Phán Giám Bộ Nội Vụ (Cộng Sản).

Điều kiện đưa ra, tôi có thể làm hồ sơ cho anh ra khỏi VN tối đa là 8 tháng. Gia đình anh tại Mỹ phải trả cho người của chúng bên đó 2,000 đô la, và kèm theo một số điều kiện...

“Lẽ tất nhiên, tôi không chấp nhận điều kiện của Phương, từ 2,000 đô la đến “những điều kiện khác...”.

Sau đó, năm 1993, để giúp một người quen cần phải xuất cảnh để giải quyết những khó khăn, tôi tìm đến Trần Trung Phương ở một địa chỉ mới, là một văn phòng ở khách sạn đường Nguyễn Văn Trỗi, nhân viên văn phòng cho biết, ông Phương đang Hoa Kỳ, ở vùng Westminster, Cali.

Trong cuộc hành quân Lam Sơn 719, Hạ Lào, những bãi đáp đổ quân, những vị trí tấn công, tọa độ dội bom B-52 của SĐ Dù, đã bị quân báo VC giải mã từ cơ quan đầu mối, tối cao, là Biệt Đội Điện Tử và Phòng Hành Quân SĐ.

Ngày 30-4-1975, viên hạ sĩ quan ở đơn vị đó mà tôi biết, đã dẫn trung tá Nguyễn Văn Tư, Chỉ huy trưởng Tổng Hành Dinh SĐ Dù, qua Camp Davis để giao nộp hồ sơ trận địa của đơn vị mà hạ sĩ quan này đã lưu giữ từ hơn 10 năm trước đó.

Phan Nhật Nam: “Tôi có bồn phận chỉ đích danh những cá nhân tác hại, điển hình như Trần Trung Phương, Thái Quang Chức, những hạ sĩ quan và những công an VC, đã đi theo diện ghép với những gia đình HO và ODP hiện tràn lan khắp các cộng đồng người Việt hải ngoại”.

Ngoài những tên VC nằm vùng mà ông Phan Nhật Nam nêu trên, còn có 1 tên vô cùng lợi hại, đó là một thượng sĩ. “Giữa tháng 4, 1975, Bộ Chính Trị nêu vấn đề, nếu chúng ta đánh lớn, liệu Mỹ có nhảy vào cứu nguy hay không? Giải đáp câu hỏi này là công lao của đồng chí Nguyễn Văn Minh, là thượng sĩ giữ hồ sơ tuyệt mật của Cao Văn Viên. Lúc đó, thư của TT/HK gọi cho Thiệu: “Cuộc chiến tranh VN coi như đã chấm dứt đối với Mỹ, chi viện 700 triệu đô la, còn mọi việc khác thì tùy theo quý ngài định liệu”. Bản sao bức thư được gửi cho Cao Văn Viên. Đồng chí Minh lập tức chép lại, gửi ra bộ chỉ huy miền. Nhờ tài liệu này mà BCT nắm được điểm yếu của địch, nên nêu phương châm tấn công “Thần tốc - Táo bạo - Chắc thắng”.

7* “Những bí ẩn của báo Người Việt”

Đó là cái tựa của bài viết trên tờ SGN ngày 28-7-2012.

Căn cứ vào 2 trang web Tân Đại Dương và trang tài liệu 401k-plans, để xác định “Nguoi Viet Daily News không phải là một công ty,, “Corporation Nguoi Viet Inc.” như đã công bố trên báo chí. Tác giả bài viết đặt câu hỏi: “Ai là chủ thực sự của báo Người Việt?”

Đây là một câu hỏi cần được phải trả lời để đánh tan những nghi ngờ gần như xác định về báo Người Việt, đang sôi nổi trong những ngày gần đây. Đương nhiên là báo NV có quyền không trả lời, tuy nhiên, nếu không trả lời rõ ràng và hợp lý thì dễ biến sự nghi ngờ trở thành xác định.

Hôm nọ, xem ông Ngô Kỳ liệt kê “thành tích” của báo Người Việt trên You Tube, thì quả thật, báo Người Việt rất đúng, chẳng sai tí nào đối với những tố cáo của các đoàn thể vừa qua. Hết phương chối cãi. Những lời lẽ binh vực xem như ngụy biện, không thuyết phục.

8* Kết

Đem tình trạng “Việt Cộng nằm vùng ở miền Nam trước năm 1975”, đặt vào tình trạng của phong trào đấu tranh cho một nước VN tự do, dân chủ, nhân quyền hiện tại, thì mới thấy rõ bài bản, âm mưu và kỹ thuật đánh phá của VC trong nước. Thời nào cũng vậy, ở đâu cũng có bọn lưu manh nằm vùng cả. Bản chất của bọn nằm vùng là gian manh, xảo trá và phản bội, tội ác của bọn chúng là đã góp phần đưa dân tộc VN vào chế độ độc tài Cộng Sản hiện nay.

Trăm năm bia đá cũng mòn, ngàn năm bia miệng vẫn còn trơ trơ, đừng có tưởng chết là hết.

Trúc Giang